

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9C/22/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5915200325
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2015:5915200325.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova č. 25, 824 96 Bratislava, právne zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho č. 16, 811 04 Bratislava, proti odporkyni: M. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. č. XX, XXX XX T., v konaní o zaplatenie sumy 2.769,60 eur s prísl.,

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 415,52 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 415,52 eur od 29.05.2014 až do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd návrh zamietá.

Odporkyni sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 26.01.2015 sa navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal, aby súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.769,60 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 2.769,60 eur od 29.05.2014 až do zaplatenia, a súčasne aby mu nahradila trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia. Po skutkovej a právnej stránke navrhovateľ návrh na začatie konania odôvodnil tým, že dňa 11.12.2010 uzatvoril navrhovateľ v právnom postavení veriteľa s odporkyňou v postavení dlžníka Dohodu o uznaní dlhu č. 8200027217 so splátkovým kalendárom. Predmetom tejto dohody bolo uznanie neuhradeného dlhu zo Zmluvy o revolvingovej pôžičke/úvere č. 8200027217 zo strany odporkyne a súčasne dojednanie strán o uhradení uznaného dlhu. Uznaný dlh ku dňu uzavretia dohody bol vo výške 2.769.60 eur (titulom neuhradených splátok), pričom odporkyňa sa ho zaviazala uhradiť v dohodnutých splátkach, keď dátum splatnosti poslednej splátky na úhradu bol podľa uzavretej dohody deň 28.05.2014. Odporkyňa svoje povinnosti v zmysle predmetnej dohody nedodržala a dostala sa do omeškania s úhradou splátok, pričom celkovo neuhradila žalovanú istinu.

Odporkyňa sa k návrhu na začatie konania nevyjadrila.

V súlade s § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa a právneho zástupcu navrhovateľa, ktorí svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnili, pričom súhlasili s prejednaním veci bez ich prítomnosti, ako aj v neprítomnosti odporkyne, ktorá mala doručenie predvolania na pojednávanie vykázané v zmysle zákonnej fikcie podľa § 47 ods. 2 O.s.p..

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa fotokópiou Dohody o uznaní dlhu č. 8200027217 zo dňa 11.12.2010, splátkovým kalendárom k predmetnej dohode, priemernými úrokovými mierami z úverov poskytnutých pre klientov eurozóny (stav a nové obchody), fotokópiou žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvou o revolvingovom úvere č. 8200027217 zo dňa 31.03.2010, zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere navrhovateľa, s výpisom z karty klienta k Zmluve o úvere č. 8200027217, s klientskou kartou odporkyne a v neposlednom rade oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi -Zmluva o revolvingovom úvere č. 8200027217 zo dňa 31.03.2010, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci.

Na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200027217 uzatvorenej medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníčkou dňa 31.03.2010 (tak, ako to vyplýva z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8200027217 a z bodov 5 a 6 Zmluvy o úvere č. 8200027217) poskytol navrhovateľ odporkyni úver vo výške 1.500,-eur (údaj zhodný v obidvoch bodoch zmluvy a v oznámení o schválení), ktorý sa odporkyňa zaviazala splácať navrhovateľovi v splátkach v počte 30 mesiacov pri výške mesačnej splátky úveru 92,32 eur, a to s dátumom prvej splátky úveru dňa 28.05.2010 a s konečnou splatnosťou úveru dňa 28.10.2012 (údaje o splatnosti prvej splátky a konečnej splatnosti sú exaktné uvedené iba v oznámení o schválení). V predmetnej zmluve bola stanovená RPMN úveru vo výške 63,77 % (bod 6 Zmluvy a oznámenie o schválení), resp. predpokladaná RPMN 70,01 % (bod 5 predmetnej Zmluvy), pri priemernej RPMN platnej ku dňu podpísania zmluvy vo výške 48,66 %. Ročná úroková sadzba úveru bola stanovená na 70,01 % (údaj zhodný v obidvoch bodoch zmluvy - v bode 5 a 6 zmluvy a v oznámení o schválení). Súčasne v predmetnej zmluve bolo dojednané poskytnutie revolvingu odporkyni vo výške 747,79 eur (bod 5 a 6 Zmluvy), resp. 886,03 eur (oznámenie o schválení). Pri revolvingu bola stanovená predpokladaná RPMN vo výške 59,41 % (bod 5 Zmluvy), resp. 53,79 % (bod 6 Zmluvy a oznámenie o schválení) s tým, že sa jednalo o predpokladanú výšku a ročná úroková sadzba revolvingu vo výške 68,10 % ročne (údaj zhodný v obidvoch bodoch zmluvy a v oznámeniach o schválení). Zmluvná odmena za poskytnutie úveru bola stanovená na 1.523,04 eur (oznámenie o schválení), resp. 1.269,60 eur (bod 5 a 6 Zmluvy) a zmluvná odmena za poskytnutie každého revolvingu bola stanovená na 913,97 eur (údaj zhodný v obidvoch bodoch zmluvy a v oznámení o schválení). Pokiaľ ide o poskytnutie peňažných prostriedkov titulom predmetnej zmluvy odporkyni bola v zmysle výpisu z karty klienta zo dňa 17.06.2015 reálne vyplatená čiastka iba vo výške 1.246,56 eur (t.j. rozdiel schválenej výšky úveru vo výške 1.500,-eur a sumy 253,44 eur) ako odplaty za poskytnutie služby v zmysle čl. 8.1 písm. a) Úverovej zmluvy. Dňa 11.12.2010 došlo medzi navrhovateľom a odporkyňou k uzatvoreniu Dohody o uznaní dlhu č. 8200027217 so splátkovým kalendárom, v zmysle ktorej sa odporkyňa zaviazala splatiť záväzok vo výške 2.788,99 eur v 40-tich mesačných splátkach splatných vždy 28-ho dňa. Predmetná dohoda je podpísaná obidvoma zmluvnými stranami, avšak prehľad splátok podpísaný nie je. V uvedenej dohode o uznaní dlhu je uvedený nesprávny údaj v bode 2, keď v zmysle zmluvných dojednaní v dohode o uznaní dlhu by mal byť bod bodom 2 v zmluve uvedený údaj o výške poskytnutého úveru odporkyni na základe Zmluvy o úvere č. 8200027217, avšak na základe predmetnej dohody bol odporkyni zo strany navrhovateľa schválený úver iba vo výške 1.500,-eur, keď v bode 2 Dohody o uznaní dlhu je uvedená suma 2.769,60 eur. Súčasne v predmetnej dohode absentuje údaj o priemernej RPMN, resp. o RPMN poskytnutého úveru. Odporkyňa titulom predmetného úveru neuhradila navrhovateľovi ani len jednu splátku. Z prehľadu úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) mal súd preukázané, že v 3. mesiaci roku 2010 boli poskytované spotrebiteľské a ostatné úvery so splatnosťou od jedného do piatich rokov za úrok vo výške 12,66 % ročne.

S poukazom na vyššie uvedené skutkové zistenia súd dospel k nasledujúcim právnym záverom. Predmetná zmluva o revolvingovom úvere je spotrebiteľskou zmluvou tak, ako ju prezumuje § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 v znení účinnom v čase uzatvárania predmetnej zmluvy, pričom podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je svojím charakterom typovou zmluvou na predtlačenom formulári, ktorých obsah odporkyňa ako spotrebiteľka nemohla pri jej uzavretí ovplyvniť (skutočnosť, že predmetnú zmluvu uzatvárala odporkyňa v postavení spotrebiteľky jednoznačne vyplýva z označenia odporkyne v predmetnej zmluve o úvere, kde je označená údajmi fyzickej osoby/ nepodnikateľa). Na predmetný zmluvný vzťah súd potom aplikoval ustanovenia právnych predpisov obsahujúcich ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľské právo je založené na základnom postuláte, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza k vzniku zmluvných vzťahov medzi týmito subjektmi, ako aj s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych

predpisov na strane dodávateľa. Keď potom v súdnej veci odporkyňa ako spotrebiteľka prijala od navrhovateľa ako dodávateľa, t.j. subjektu profesionálne pôsobiaceho na finančnom trhu na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere finančnú službu, vznikol medzi nimi právny vzťah podliehajúci ochrane tzv. spotrebiteľského práva.

Pri oboznámení sa s predmetnou zmluvou a postupom pri uzatváraní predmetnej zmluvy súd dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere. Pri posúdení tejto otázky súd aplikoval úpravu § 43 a nasl. týkajúcu sa procesu uzatvárania zmlúv, keď predmetná úprava má povahu kogentnej právnej normy, od ktorej sa nemožno zmluvne odchýliť. Súd poukazuje na to, že podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka je prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, návrhom na uzavretie zmluvy, ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. V zmysle § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Ďalej súd poukazuje na § 43c ods. 2 Občianskeho zákonníka prvá veta, podľa ktorého včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Zmluva je následne uzatvorená okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť (§ 44 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka). Rozhodným pre posúdenie platnosti uzatvorenia predmetnej zmluvy je ustanovenie § 44 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého prijatím návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. V prejednávanej veci sa súd oboznámil so žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvou o revolvingovom úvere č. 8200027217 podpísanú odporkyňou, kde pod bodom 5 sú uvedené údaje o požadovanom revolvingovom úvere, konkrétne okrem iného predpokladaná RPMN za úver vo výške 70,01 % a ročná úroková sadzba úveru vo výške 70,01 % a tiež predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 59,41 %. Predmetné údaje vyplňala odporkyňa ako žiadateľka predmetného úveru, a to dňa 30.03.2010 v Ružomberku (vzhľadom na postavenie odporkyne ako spotrebiteľky v tomto smere nemožno opomenúť, že údajmi uvádzanými v bode 5 nemohla táto s najväčšou pravdepodobnosťou disponovať, a že tento návrh vyplňala za asistencie pracovníka samotného navrhovateľa, čo z hľadiska ochrany spotrebiteľa podľa názoru súdu zvyšuje nároky na to, aby údaje v predmetnom návrhu a prípadnom akcepte boli úplne identické). Pod bodom 6 predmetnej zmluvy sú uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere, ktoré vyplňal navrhovateľ s tým, že v uvedenom bode je obsiahnutý údaj o RPMN za úver 63,77 % a taktiež predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 53,79 %, pričom navrhovateľ ako veriteľ schválil predmetný revolvingový úver nasledujúceho dňa, t.j. dňa 31.03.2010 v Bratislave. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na značnú rozdielnosť údajov v samotnej zmluve o úvere oproti údajom v oznámení veriteľa o schválení úveru zo dňa 31.03.2010, keď v samotnej úverovej zmluve je uvedená zmluvná odmena za poskytnutý úver vo výške 1.269,60 eur, pričom v oznámení veriteľa o schválení úveru je uvedená zmluvná odmena za poskytnutie úveru vo výške 1.523,04 eur. Z uvedených skutočností je zrejmé, že v žiadosti odporkyne o poskytnutie revolvingového úveru a v prijatí návrhu predmetnej zmluvy navrhovateľom (t.j. v schválenom revolvingovom úvere) sú uvedené rozdielne údaje týkajúce sa podstatných náležitostí úverovej zmluvy, a to jednak v časti predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu, ako aj v časti zmluvnej odmeny za poskytnutie úveru. Na základe uvedeného súd potom dospel k záveru, že navrhovateľ neakceptoval návrh odporkyne úplne a mal voči nemu výhrady a zmeny, ktoré v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka je potrebné považovať za odmietnutie návrhu a súčasne nový návrh. Tento nový návrh zo strany odporkyne však už nebol právom predpísaným spôsobom akceptovaný. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že zo správania samotnej odporkyne potom, ako došlo zo strany navrhovateľa k vypracovaniu nového návrhu, by bolo možné vyvodiť, že predmetný „protinávrh“, resp. nový návrh zo strany navrhovateľa či už ústne alebo konkludentne akceptovala, keď prijala a spotrebovala plnenie, ktoré jej bolo poskytnuté na základe predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere, avšak tento akcept rozhodne nevykonala predpísanou formou, keď zákon č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvárania predmetnej zmluvy v § 4 ods. 1 obligatórne stanovil písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere pod následkom neplatnosti zmluvy, keď podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ide o neplatnosť absolútnu. Keďže zo strany odporkyne už následne nedošlo k písomnému prijatiu návrhu, zmluva je pre nedostatok písomnej formy absolútnu neplatným právny úkonom.

Bez ohľadu na vyššie uvedené súd popri neexistencii záväzku poukazuje aj na dôvody neplatnosti zmluvy, ak by právny vzťah medzi účastníkmi konania vznikol. Pri skúmaní zmluvných dojednaní v zmluve o spotrebiteľskom úvere sa súd totiž nemôže zaoberať len výškou RPMN, ale aj výškou

dojednaných úrokov. Ak je jedna položka v súlade so zákonom, neznamená to bez ďalšieho, že aj druhá menovaná položka je v súlade so zákonom. Zmluvne boli medzi účastníkmi dohodnuté úroky vo výške 70,01 % ročne (úrok za poskytnutý úver, resp. 68,10 % ročne úrok za revolving). Poukazujúc na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/151/2013 zo dňa 25.09.2013 vo veciach tzv. nebankových subjektov sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac, ako 100 % oproti priemeru bánk a musia sa zohľadniť aj osobitosti prípadu. Súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100 % priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami, a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie, prípadne slabomyselnosť. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 zmluvy o fungovaní Európskej únie). Priemerná výška úrokov pri spotrebiteľských úverov v marci 2010 bol pre úvery od jedného do piatich rokov 12,66 % ročne. S poukazom na rozdiel priemernej úrokovej sadzbe a dojednanej úrokovej sadzbe neobstojí možný argument, že v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy bola stanovená maximálna výška odplaty za poskytnuté spotrebiteľské úvery v zmysle Nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z.z., nakoľko podľa názoru súdu výška priznaných zmluvných úrokov, prípadne odplaty musí byť posudzovaná individuálne a poskytovateľ finančnej služby musí náležite odôvodniť a preukázať dôvody, pre ktoré poskytol finančnú službu spotrebiteľovi za zmluvný úrok niekoľkonásobne vyšší, ako boli priemerné úrokové sadzby z úverov poskytovaných bankami v rovnakom období. V tejto súvislosti súd poukazuje na § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom od 01.01.2008 do 31.03.2015, podľa ktorého nielen ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ale i všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Medzi tieto všetky iné ustanovenia je potrebné zaradiť i § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každý právny úkon (t.j. i zmluva o úvere) na to, aby bol platný, musí spĺňať požiadavku súladu s dobrými mravmi. Zmluvné úroky za poskytnutie peňažných prostriedkov teda nepochybne podliehajú súdnej kontrole v tom zmysle, či sú v súlade s dobrými mravmi alebo nie. Občiansky zákonník ani iný právny predpis neobsahujú legálnu definíciu pojmu dobré mravy, avšak právna teória a ustálená súdna prax pod týmto pojmom rozumie pravidlá morálneho charakteru všeobecne platné v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie, pričom tieto pravidlá ako súhrn určitých etických a kultúrnych noriem spoločnosti sú všeobecne uznávané a je daný všeobecný záujem na ich rešpektovaní (viď rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 8Co/596/2014-76 zo dňa 23.02.2015). Z vykonaného dokazovania v súdnej veci vyplýva, že navrhovateľ pri poskytnutí úveru reálne poskytnutej do výšky 1.246,56 eur požadoval od odporkyne za poskytnutý úver odmenu vo výške 1.523,04 eur, pričom táto odplata nepochybne presahuje rozumnú a primeranú mieru zisku navrhovateľa ako podnikateľa. Z uvedeného dôvodu súd dospel k záveru, že predmetná zmluva by bola absolútne neplatným právnym úkonom pre rozpor s dobrými mravmi.

Iba na doplnenie súd poukazuje na to, že postup navrhovateľa, keď tento si v Dohode o uznaní dlhu č. 8200027217 zmluvne vyjednal uznanie predmetného dlhu, nemožno rozhodne považovať za súladný so spotrebiteľským právom pre rozpor s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď uznanie dlhu by malo vo vzťahu k odporkyni ako spotrebiteľke za následok predĺženie premlčacej doby predmetného záväzku. S poukazom na formulárový charakter predmetného uznania, ktoré nepochybne vypracoval navrhovateľ, je veľmi nepravdepodobné, že k uznaniu dlhu došlo na základe iniciatívy samotnej odporkyne, resp. že by predmetná dohoda bola individuálne dojednaná. Takýto postup navrhovateľa jednoznačne smeroval k predĺženiu doby súdnej uplatniteľnosti záväzku, pričom v konaní nepreukázal a ani len netvrdil, že odporkyňa bola o tomto následku informovaná. Nekalý postup navrhovateľa nepriamo vyplynul aj z jeho správania v súdnej veci, keď nárok uplatnený návrhom na začatie konania odvodzoval pôvodne iba od dohody o uznaní dlhu, pričom ďalšie doklady, a to konkrétne dojednania o pôvodnom záväzku (t.j. zmluvu o úvere) spolu s návrhom na začatie konania nepredložil, čím svojím postupom sťažil možnosť preskúmania predmetných zmluvných dojednaní zo strany súdu a predmetné doklady predložil súdu až na základe opakovanej výzvy súdu. Navyše je potrebné poukázať na to, že predmetná dohoda o uznaní dlhu je formulárovou zmluvou predloženou navrhovateľom odporkyni ako spotrebiteľke, pričom z tejto dohody nevyplýva (či už vedome alebo nevedome), aká bola výška pôvodne poskytnutého úveru, keď súd poukazuje na nesprávnosť údajov uvedeného v bode 2 predmetnej Dohody o uznaní dlhu.

Vzhľadom k tomu, že predmetná zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, súd analogicky aplikujúci konštantnú judikatúru všeobecných súdov SR (viď. napr. rozhodnutie NS SR sp.zn.

1Obdo/1/2007 zo dňa 27.08.2008) sa ako primárnou otázkou zaoberal otázkou premlčania predmetného záväzku. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času v dôsledku ktorého nárok, t.j. súdnu uplatniteľnosť práva možno odvrátiť námietkou premlčania. Aj bez námietky premlčania súd prihliadne na premlčanie záväzku v intenciách § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. (ktoré je svojou povahou procesným predpisom účinným od 01.05.2014) v prípade, ak sú predmetom konania nároky zo spotrebiteľskej zmluvy. V tomto smere z hľadiska právneho posúdenia bolo rozhodné vyriešenie otázky, či na predmetný vzťah založený na základe uvedenej zmluvy je potrebné aplikovať ustanovenia o premlčaní obsiahnuté v Občianskom zákonníku, alebo v Obchodnom zákonníku s poukazom na rozdielnu úpravu premlčania týchto dvoch súkromnoprávných kódexov. Z dôvodu výhodnejšej úpravy premlčania v Občianskom zákonníku bolo podľa názoru súdu na daný právny vzťah ohľadne premlčania potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré boli pre odporkyňu ako spotrebiteľku výhodnejšie. Pre rozpor z dohody o uznaní dlhu so spotrebiteľským právom z vyššie špecifikovaných dôvodov, keď navyše ani nebolo preukázané, že by splatný kalendár k predmetnej dohode o uznaní dlhu bol zo strany účastníkov podpísaný, súd pri posúdení premlčania predmetného záväzku vychádzal zo splátok dohodnutých v pôvodnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, pričom dospel k záveru, že nepremľčanými splátkami predmetného úveru sú splátky splatné po 26.01.2012 (§107 ods. 2 v spojení s § 103 prvá veta Občianskeho zákonníka; podľa názoru súdu sa navrhovateľ subjektívne dozvedel o vzniku bezdôvodného obohatenia až na základe rozsudku v súdnej veci, a preto došlo k premlčaniu záväzku v objektívnej 3-ročnej premlčacej dobe, ktorá uplynula skôr), t.j. celkovo 21. až 30. splátka predmetného úveru. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľovi vznikol v konaní nárok iba na vrátenie reálne poskytnutých peňažných prostriedkov vo výške 1.246,56 eur, keď navrhovateľ sa s odporkyňou dohodli na vrátení predmetného úveru v 30-tich mesačných splátkach, pripadá na mesačnú splátku bez poplatkov a úrokov suma 41,55 eur (t.j. 1.246,56 eur : 30 splátok). Na základe uvedeného súd potom priznal navrhovateľovi sumu 415,52 eur, ktorej výška zodpovedá 10 nepremľčaným splátkam istiny úveru bez navýšenia týchto splátok o zmluvné úroky a prípadné poplatky, a vo zvyšnej časti súd návrh zamietol.

Súd súčasne priznal navrhovateľovi úroky z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy priznanej istiny, t.j. zo sumy 415,52 eur od 29.05.2014 až do zaplatenia, keď navrhovateľ si v súdnej veci uplatnil úroky z omeškania od 29.05.2014, ktorý deň nepredchádza ani jednému dňu splatnosti jednotlivých splátok, a pokiaľ ide o výšku úroku z omeškania súd aplikoval ustanovenie § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.01.2013 v spojení s § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.02.2013, podľa ktorých výška úrokov z omeškania je o 8 %-tuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania so splatením peňažného dlhu, pričom základná úroková sadzba ECB ku dňu splatnosti jednotlivých splátok neprevýšila sadzbu 0,25 % ročne.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že odporkyňu, ktorá mala vo veci prevažný úspech, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si žiadne trovy neuplatnila a zo spisu jej žiadne trovy nevyplývajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline, písomne, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.